

ಹೋಗಿ, 'ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೇತೂರಾಮ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ. ಉದ್ಯಾಟನೆಗೆ ಬಾ ಅಂತ ಕರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ...' ಎಂದರು.

'ನಂಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ಬರಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು...' ಎಂದ ಹೆಂಡತಿ ನೀವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಬೇಡ ಎಂದು ಖಡಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರು,

'ನನಗೇನಾಗಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ. ರಾತ್ರಿ ರೈಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೈಲು ಹತ್ತಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದೀನಿ...' ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದರು. ಹೆಂಡತಿ, ಮಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಆಟೋ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದರು. ಮರುದಿನ ಮನೋವೈದ್ಯ ಡಾ. ವಾಸುದೇವ ನಾಯಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು.

'ಸರ್ ನನಗೆ ಮರೆವು ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಏನೂ ನೆನಪಾಗಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ, ಮಗನ ಹೆಸರೂ ಸಹ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಓಡಾಡಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನೀವಿಪ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾಷಣ ಶುರು ಮಾಡಿದೆನಂತೆ! ಟ್ರಾಪಿಕ್ ಜಾಮ್ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಪೊಲೀಸರು ನನ್ನನ್ನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾವುದೋ ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಯಾರೋ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ನೀವು ಯಾರು ಎಂದು ಸ್ವೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿದರೂ ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಇದು ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನೆನಪಾಯಿತು. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು! ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಪರಿಹಾರವೇನು...' ಕೇಳಿದರು.

'ನೋಡಿ ಮಿ. ಪ್ರಭುದೇವ, ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ಮರೆವು ಸಹಜ. ನೀವು ಲೇಖಕರು, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದವರು. ಜನ ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಕಂಡ

ಕೂಡಲೇ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾ? ಕೆಲವು ಸಲ ಹೆಸರುಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗ್ತವೆ! ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಅಸಹಜ ಅಲ್ಲ. ನಿಮಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೋಟೀನ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿಗಳಿಂದ ದೂರ ಇರಿ. ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು

ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ. ಹಂಗಂತ ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ತಲೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಿ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ಅದರಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ತಗೊಳ್ಳಿ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿ ಹೋಗ್ತೀರಿ...' ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಭುದೇವರಿಗೆ ನಿರಾಳವೆನಿಸಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗಲೇ ಏನೇನೋ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಂದವು. ಪರಿಚಯದ ಹೆಂಗಸರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು. ಎಂದೋ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋದವರು ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ನೆನಪಾದರು. ಸಲಿಗೆ ಇದ್ದ ಹೆಂಗಸರಂತಿದ್ದ ಮೂರ್ನಾಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾದರು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗಲೇ ಆತ್ಮಕಥೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಸಂಜೆ ಹಳೆಯ ಡೈರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದರು. ಓದಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನ, ಧ್ಯಾನ ಮುಗಿಸಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಆತ್ಮಕಥೆ ಬರೆಯಲು ಕೂತರು. ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ಬರೆದರೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕಥೆ ಮುಗಿಯುತ್ತೇ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಮರುದಿನ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು